

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 14 listopada 2019 r.

DIH-4.709.29.2019.TN

DECYZJA DIH-IV-16/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), zwanej dalej „KPA”, art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668), art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „ustawą o informowaniu o cenach”, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania z dnia 4 października 2019 r. wniesionego przez Pana Zbigniewa Bajora prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Bajor Zbigniew, w Elblągu przy ul. Kopernika 43, od decyzji Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Olsztynie (sygn. akt nr DEg.8361.109.2019.JU) z dnia 19 września 2019 r., wydanej w przedmiocie nałożenia na przedsiębiorcę Bajor Zbigniew kary pieniężnej w wysokości 1 960 zł (jeden tysiąc dziewięćset sześćdziesiąt zł) w związku z niewykonaniem obowiązków w zakresie uwidaczniania cen, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach tj. niewydowodzeniem cen jednostkowych przy 47 partiach towarów paczkowanych w stosunku do 100 partii towarów zbadanych znajdujących się w ofercie handlowej kontrolowanej placówki

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
uchyla zaskarżoną decyzję w całości
i w tym zakresie orzekając co do istoty sprawy
nakłada na przedsiębiorcę Bajor Zbigniew
karę pieniężną w wysokości 500 zł (pięćset zł)

w związku z niewykonaniem obowiązków w zakresie uwidaczniania cen, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach tj. niewydowodzeniem cen jednostkowych przy 47 partiach towarów paczkowanych w stosunku do 100 partii towarów zbadanych znajdujących się w ofercie handlowej kontrolowanej placówki.

UZASADNIENIE

W dniu 7 października 2019 r. do Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Olsztynie, zwanego dalej „Warmińsko-Mazurskim WIIH” wpłynęło odwołanie z dnia 4 października 2019 r., które zostało wniesione przez Pana

Zbigniewa Bajora prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Bajor Zbigniew w Elblągu od decyzji Warmińsko-Mazurskiego WIIH (sygn. akt nr DEg.8361.109.2019.JU) z dnia 19 września 2019 r., wydanej w przedmiocie nałożenia na przedsiębiorcę Bajor Zbigniew kary pieniężnej w wysokości 1 960 zł w związku z niewykonaniem obowiązków w zakresie uwidaczniania cen, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, tj. niewidocznieniem cen jednostkowych przy 47 partiach towarów paczkowanych w stosunku do 100 partii towarów zbadanych znajdujących się w ofercie handlowej kontrolowanej placówki.

Decyzja Warmińsko-Mazurskiego WIIH została doręczona Stronie w dniu 20 września 2019 r., natomiast odwołanie zostało nadane u operatora publicznego usług pocztowych w dniu 4 października 2019 r. Pismem z dnia 9 października 2019 r. Warmińsko-Mazurski WIIH przekazał przedmiotowe odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem Urzędu”.

W dniach 17-19 czerwca 2019 r. inspektorzy Warmińsko-Mazurskiego WIIH przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy Zbigniewa Bajora prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: Bajor Zbigniew z miejscem wykonywania działalności w Elblągu. Kontrola została poprzedzona zawiadomieniem o jej wszczęciu nr DEg.8355.37.2019, doręczonym Stronie w dniu 29 maja 2019 r. W trakcie kontroli stwierdzono brak cen jednostkowych odnoszących się do 1 kg lub 1 l przy 47 partiach towarów ze 100 partii artykułów zbadanych znajdujących się w ofercie handlowej placówki. Powyższe zostało udokumentowane w protokole kontroli przeprowadzonej w dniach 17-19 czerwca 2019 r. (numer akt kontroli DEg.8361.109.2019) oraz dołączonym do niego załączniku Nr 3. Brak cen jednostkowych stwierdzono między innymi przy następujących grupach towarowych: napoje bezalkoholowe, chipsy, syropy, lody, produkty garmażeryjne, kawa, musy, oraz budynie, fixy, śmietanka w proszku, pierogi i warzywa mrożone, przetwory mleczne oraz pieczywo. Wykaz zakwestionowanych towarów stanowi załącznik nr 3 do protokołu kontroli.

Pismem z dnia 21 sierpnia 2019 r. Warmińsko-Mazurski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę Zbigniewa Bajora o wszczęciu postępowania administracyjnego oraz o przysługującym Stronie prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Warmińsko-Mazurski WIIH zobowiązał również Stronę postępowania do przesłania oświadczenia o liczbie zatrudnionych średniorocznie pracowników oraz do przesłania kopii zeznania podatkowego za ostatni rok rozliczeniowy. Strona pismem z dnia 2 września 2019 r. złożyła kserokopię zeznania podatkowego PIT-36 oraz PIT-B za 2018 r., a także oświadczenie o liczbie zatrudnionych średniorocznie pracowników. Pismem z dnia 5 września 2019 r. Warmińsko-Mazurski WIIH zawiadomił Stronę o zakończeniu postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie, a także o przysługującym jej uprawnieniu do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Decyzją z dnia 19 września 2019 r. Warmińsko-Mazurski WIIH (sygn. akt nr DEg.8361.109.2019.JU) nałożył na przedsiębiorcę Bajor Zbigniew karę pieniężną w wysokości 1 960 zł w związku z niewykonaniem obowiązków w zakresie uwidaczniania cen, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach tj. niewidocznieniem cen jednostkowych przy 47 partiach towarów paczkowanych w stosunku do 100 partii towarów zbadanych znajdujących się w ofercie handlowej kontrolowanej placówki.

Pismem z dnia 4 października 2019 r. przedsiębiorca złożył odwołanie od niniejszej decyzji. Przedsiębiorca uzupełnił odwołanie pismem z dnia 13 listopada 2019 r. przesłanym drogą elektroniczną do którego załączył kopię „Rozliczenia dochodu z remanentem za

styczeń - wrzesień 2019 r.”, które zostało wystawione przez „Biuro Rachunkowo-Doradcze i Prawne GRALEX” z siedzibą w Elblągu.

Prezes Urzędu zważył co następuje:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji Organu pierwszej instancji. W toku postępowania Organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym ich wszechstronnej oceny.

W dniach 17-19 czerwca 2019 r. inspektorzy Warmińsko-Mazurskiego WIIH przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy Zbigniewa Bajora prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: Bajor Zbigniew. W trakcie kontroli stwierdzono brak cen jednostkowych odnoszących się do 1 kg lub 1 l przy 47 partiach towarów ze 100 partii artykułów zbadanych znajdujących się w ofercie handlowej placówki. Brak cen jednostkowych stwierdzono między innymi przy następujących grupach towarowych: napoje bezalkoholowe, chipsy, syropy, lody, produkty garmażeryjne, kawa, musy, oraz budynie, fixy, śmietanka w proszku, pierogi i warzywa mrożone, przetwory mleczne oraz pieczywo. Wykaz zakwestionowanych towarów stanowi załącznik nr 3 do protokołu kontroli.

Cena jest jednym z ważniejszych czynników mających wpływ na podjęcie decyzji o zakupie towaru przez konsumenta i stanowi główne źródło informacji o produkcie, a więc powinna być dostępna dla kupującego w miejscu sprzedaży. Natomiast cena jednostkowa umożliwia konsumentom dokonanie oceny i porównanie cen między produktami poszczególnych marek oferowanych w zróżnicowanej gramaturze i tym samym umożliwia świadomy wybór. Na przedsiębiorcy spoczywa obowiązek dołożenia wszelkich starań, aby nie dopuścić do sytuacji, w której przy towarze wyłożonym do sprzedaży brak jest uwidocznienia jego ceny lub ceny jednostkowej.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. W myśl art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o informowaniu o cenach, ceną jednostkową jest cena ustalona za jednostkę określonego towaru, którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach. Zgodnie z § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2015 r., poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen” cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Zgodnie z § 3 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu. Zgodnie z § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;

5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 powołanej ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Dyrektywy wymiaru kary zostały określone w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach. Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Stopień naruszenia obowiązków – został określony przez organ I instancji jako znaczny, ponieważ zostały naruszone podstawowe obowiązki dotyczące prawidłowości uwidaczniania cen jednostkowych co spowodowało zaistnienie wątpliwości, co do możliwości porównania cen towarów przez konsumentów. Powyższe godzi w prawo konsumenta do informacji i uniemożliwia mu porównanie cen towarów znajdujących się w obrocie handlowym. Brak uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach uniemożliwia kupującemu porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych lecz o innej masie czy objętości, a przez to utrudnia kupującemu dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie. Same uwidocznione przy towarach ceny bez uwidocznienia cen jednostkowych tych towarów, nie zapewniają jednoznacznej oraz niebudzącej wątpliwości informacji o wysokości tych cen. Brak cen jednostkowych dotyczył łącznej ilości 47 rodzajów towarów ze 100 zbadanych w toku kontroli. Tym samym udział procentowy towarów nieoznaczonych ceną jednostkową wynosił 47% skontrolowanych towarów. W ocenie Prezesa Urzędu, nieprawidłowości stwierdzone przy prawie połowie skontrolowanych towarów należy w tym przypadku zakwalifikować jako średni stopień naruszenia obowiązków. Prezes Urzędu zakwalifikował nieprawidłowości w zakresie naruszenia obowiązku uwidaczniania cen do średniego stopnia naruszenia, ponieważ stwierdzone nieprawidłowości odnoszą się do cen jednostkowych i w trakcie kontroli nie stwierdzono innych naruszeń przepisów ustawy o informowaniu o cenach, w tym braku cen w ogóle.

W ocenie Prezesa Urzędu, za okoliczność łagodzącą należy uznać, iż stwierdzone naruszenia dotyczą niewidoczniania cen jednostkowych. Powyższe naruszenie nie odnosiło się do niewidoczniania cen w ogóle. Brak jakichkolwiek cen poważnie godzi w interes konsumenta. W tym przypadku, wszystkie towary były oznaczone cenami. Analiza dokumentacji wykazała, że niektóre produkty nieoznaczone cenami jednostkowymi jak np. pierogi były pakowane przez różnych producentów w takich samych opakowaniach 500 g, co umożliwiało bezpośrednie porównanie cen nawet bez oznaczenia cen jednostkowych. Niewidocznienie cen jednostkowych miało wpływ na porównanie przez konsumentów niektórych produktów o różnej wadze produkowanych przez różnych producentów jak np. masło orzechowe. Uwzględniając powyższe, stopień naruszenia obowiązków należy zakwalifikować jako średni, pomimo tego, że brak cen jednostkowych uniemożliwił porównanie cen i wybór najkorzystniejszej oferty przez konsumenta. Powyższe stanowi podstawę do zmniejszenia wymiaru kary.

Dotychczasowa działalność przedsiębiorcy – jest to przesłanka, która wymaga dostosowania sankcji do konkretnego przedsiębiorcy oraz uwzględnienia dotychczasowej działalności w zakresie przestrzegania obowiązków wynikających z ustawy o informowaniu o cenach. W związku z powyższym, przy ocenie niniejszej przesłanki Prezes Urzędu wziął pod uwagę fakt, że uprzednio nie stwierdzono naruszeń przez tego przedsiębiorcę przepisów ustawy informowania o cenach. Powyższe stanowi okoliczność łagodzącą. Ponadto Strona niezwłocznie przystąpiła do usuwania stwierdzonych w toku kontroli nieprawidłowości. Dlatego też, Prezes Urzędu przy ponownym miarkowaniu kary uwzględnił okoliczność,

iż przedsiębiorca w dotychczasowej swojej działalności nie naruszał przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Powyższe stanowi podstawę do zmniejszenia wymiaru kary.

Wielkość obrotu i przychodu – biorąc pod uwagę trzeci czynnik wpływający na wymiar kary pieniężnej, tj. wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy, organ I instancji zakwalifikował przedsiębiorcę do grupy małych przedsiębiorców zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r., poz. 1292 ze zm.). Organ I instancji wskazał, że powyższe wpłynęło na korzyść Strony postępowania w zakresie wymiaru wysokości kary pieniężnej.

W ocenie Prezesa Urzędu, dyrektywa wymiaru kary w postaci wielkości obrotu i przychodu nie odnosi się do kwalifikacji przedsiębiorcy do grupy przedsiębiorców wyszczególnionych w art. 7 Prawa Przedsiębiorców. Kwalifikacja taka może być stosowana pomocniczo aby określić udział przedsiębiorcy w rynku. Niemniej jednak dyrektywy wymiaru kary powinny być stosowane w sposób ścisły. Powyższe nie zwalnia organu I instancji od oceny wielkości obrotu i przychodu przedsiębiorcy i zastępowania tej dyrektywy kwalifikacją przynależności do poszczególnej grupy przedsiębiorców. Z dokumentu PIT B załączonego przez przedsiębiorcę do akt sprawy I instancji wynika, że przychód z prowadzenia działalności gospodarczej za rok 2018 wyniósł XXX, podczas gdy przy wysokich kosztach prowadzenia działalności gospodarczej, dochód wyniósł zaledwie XXX zł. Z dokumentu „Rozliczenia dochodu z remanentem za styczeń - wrzesień 2019 r.”, które zostało wystawione przez „Biuro Rachunkowo-Doradcze i Prawne GRALEX” z siedzibą w Elblągu wynika, że aktualna sytuacja przedsiębiorcy jest niekorzystna, ponieważ wykazywany jest dochód minusowy. Niemniej jednak, branie pod uwagę przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wielkości obrotów i przychodów przedsiębiorcy nie oznacza, że znaczenie mają tu koszty prowadzenia działalności czy aktualna sytuacja ekonomiczna przedsiębiorcy, gdyż te nie są kryteriami do ustalania wysokości kary (por. wyr. NSA z 23.5.2012 r., II GSK 684/11).

Powyższe nie stanowi podstawy do zmniejszenia wymiaru kary.

Ponadto wskazać należy, że kara pieniężna powinna także odpowiadać wymogom wskazanym przez ustawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. L Nr 80 z 18.03.1998 r., str. 27) nakazuje, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Aby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa. Przepisy ww. dyrektywy stosowane są przez Organ pomocniczo. W ocenie Prezesa Urzędu, kara w wysokości 500 zł za stwierdzone po raz pierwszy naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach nałożona na tego przedsiębiorcę będzie skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca.

Na tej podstawie, Prezes Urzędu stwierdza, że zasadne jest nałożenie na przedsiębiorcę Bajor Zbigniew kary pieniężnej w wysokości 500 zł z tytułu niewykonania obowiązków w zakresie uwidaczniania cen, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy

o informowaniu o cenach tj. niewidocznieniem cen jednostkowych przy 47 partiach towarów paczkowanych w stosunku do 100 partii towarów zbadanych znajdujących się w ofercie handlowej kontrolowanej placówki.

W swoim odwołaniu od zaskarżonej decyzji Strona podniosła, że nie zgadza się z wysokością nałożonej kary, ponieważ jest ona dla przedsiębiorcy bardzo krzywdząca i odstrasza go od prowadzenia działalności gospodarczej. Ponadto wyniki roku 2018, za który została przekazana deklaracja podatkowa nie pokrywają się z obecną kondycją finansową firmy i pogorszyła się kondycja finansowa firmy. Konsumenci nie składali skarg odnośnie braku możliwości zapoznania się i porównania cen jednostkowych. Ponadto przedsiębiorca podnosił argument braków kadrowych i technicznych (awaria sprzętu komputerowego) jako uzasadnienie do braku cen jednostkowych, które były wypisywane ręcznie. Przedsiębiorca podkreślił fakt, że już w trakcie prowadzonej kontroli uzupełniano brakujące ceny jednostkowe.

Odnosząc się do powyższych zarzutów Prezes Urzędu stwierdza, że podnoszone przez Stronę postępowania argumenty dotyczące braków kadrowych, niesprawnego sprzętu komputerowego, innych zobowiązań pieniężnych nie są merytoryczne oraz nie stanowią podstawy odpowiedzialności administracyjnej, a także nie wpływają na miarkowanie kary. Prezes Urzędu uwzględnił argument Strony, że zbyt wysoka kara pieniężna może zniechęcać małego przedsiębiorcę do prowadzenia działalności gospodarczej. Przy ponownym miarkowaniu kary Prezes Urzędu uwzględnił okoliczność, iż przedsiębiorca w dotychczasowej swojej działalności nie naruszał przepisów ustawy o informowaniu o cenach, co odnosi się do oceny dotychczasowej działalności gospodarczej. Ponadto Prezes Urzędu zakwalifikował stopień naruszenia obowiązków jako średni, ponieważ naruszenia art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach odnosiły się do braku cen jednostkowych.

Prezes Urzędu ocenił również przesłanki do umorzenia postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu określone w art. 189f § 1 i 2 KPA i stwierdza, że nie znajdują one zastosowania w sprawie.

Zgodnie z art. 189f § 1 KPA Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na Stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony Organ administracji publicznej lub Strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Do zastosowania instytucji odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 KPA konieczne jest jednoczesne spełnienie dwóch przesłanek: zaistnienia znikomej wagi naruszenia prawa i zaprzestanie przez Stronę naruszania prawa. Obydwie przesłanki powinny być spełnione kumulatywnie, czyli zaistnienie tylko jednej przesłanki nie uprawnia Organu do zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary.

Prezes Urzędu stoi na stanowisku, iż ustalony stan faktyczny nie stwarzał podstaw do uznania powstałego naruszenia za znikome, a zawinienie Strony było ewidentne. Konsumenci pozbawieni dostępu do prawidłowo uwidocznionych cen jednostkowych towarów pozbawieni są tym samym możliwości pełnego rozeznania i podjęcia obiektywnej decyzji w sprawie dokonania zakupu. W ocenie Prezesa Urzędu, nie zachodzi w tym przypadku znikome naruszenie prawa. Naruszenie prawa zostało ocenione jako średnie co skutkowało zmniejszeniem wymiaru kary.

W tym konkretnym przypadku nie ma zastosowania art. 189f § 1 pkt 2 KPA, ponieważ nie stwierdzono uprzednich naruszeń.

Odnosząc się natomiast do art. 189f § 2 KPA, który wskazuje na możliwość odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w przypadkach innych niż wymienione w art. 189f § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miała być nałożona administracyjna kara pieniężna, Prezes Urzędu wskazuje, że argumentacja przywołana przez Stronę a w szczególności braki kadrowe i techniczne, a także koszty prowadzenia działalności czy aktualna sytuacja ekonomiczna przedsiębiorcy nie stanowią dyrektyw wymiaru kary, które są dokładnie określone w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 KPA Organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części. Prezes Urzędu uchylił zaskarżoną decyzję w całości, ponieważ w ocenie Prezesa Urzędu kara pieniężna nałożona na przedsiębiorcę za stwierdzone naruszenie była nieproporcjonalna w swojej wysokości i mogła mieć charakter odstrasżający, ale nie w zakresie dalszego powstrzymywania się od naruszeń ustawy o informowaniu o cenach, lecz w zakresie ewentualnego zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej przez tego przedsiębiorcę. W ocenie Prezesa Urzędu, kara pieniężna w wysokości 500 zł za naruszenie po raz pierwszy art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w zakresie niewidocznienia cen jednostkowych będzie skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca.

Tym samym, decyzja Warmińsko-Mazurskiego WIIH (sygn. akt nr DEg.8361.109.2019.JU) z dnia 19 września 2019 r., wydana w przedmiocie nałożenia na przedsiębiorcę Bajor Zbigniew kary pieniężnej w wysokości 1 960 zł (jeden tysiąc dziewięćset sześćdziesiąt PLN) powinna zostać wyeliminowana z obrotu prawnego. W obrocie prawnym pozostaje niniejsza decyzja Prezesa Urzędu nakładająca na przedsiębiorcę Bajor Zbigniew karę pieniężną w wysokości 500 zł.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego.

Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r., poz. 1302 z późn. zm.); § 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178).

z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Dyrektor Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. Pan
Zbigniew Bajor
prowadzący działalność gospodarczą
pod nazwą Bajor Zbigniew
ul. Kopernika 43
82-300 Elbląg

2. a/a

Do wiadomości:

Warmińsko-Mazurski Inspektor Inspekcji Handlowej w Olsztynie